

Bestyrelser begjære Attesten for den, som vil udtræde af en anden Forening for at optages i denne, naar Attesten skal kunne erholdes for den nedsatte Betaling, medens bemeldte Lov i dette Tilfælde giver Interessenten selv denne Rettighed. Imidlertid, da Justitsministeren, som bestyrer den almindelige Brandforsikring, ønsker haandhævet den ved bemeldte Lovbestemmelse givne Løttelse for Overgangen fra andre Foreninger til den af ham bestyrede, og da der dog skal en Lov til at sætte den almindelige Forsikring for Landet paa et mere ligeligt Trin med andre private Forsikringsforeninger, finder Udvalget Anledning til at foreslaae den i saa Henseende fornødne Forandring.

Bestemmelsen i § 2, 2 er den, der har mødt størst Modstand, saavel fra Medlemmer i Thinget som fra Justitsministeren. Udvalgets Fleertal kan nu vel ikke skjønne, at der i samme skulde ligge Noget, der kunde betegnes som Brud paa Trediemands velerhvervede Rettigheder; thi deels støtte de paagældende Contracter sig til en foranderlig Lov, hvis Formaal under enhver Omstændighed ikke kan have været at binde Eiendommens Forsikring til en enkelt Forening, men kun at sikke Panthaverne derved, at Eiendommen uden Panthavernes Billie ikke kunne forsikres i Foreninger, der efter Regjeringens Mening ikke vare tilstrækkelig betryggende, deels maa det i Lovforslaget givne Varsel af eet Aar ansees tilstrækkelig for, at alle Paa-gældende kunne tage de fornødne Forholdsregler; men paa den anden Side synes Dets blot endnu ikke at være kommet til at skaffe disse Anstuelser almindelig Anerkjendelse i deres hele Omfang.

Udvalget vil derfor foreslaae en forandret Bestemmelse, hvorved den saakaldte Collision med bestaaende Contracter undgaaes, idet Lovens deræfter kun vil ramme saadanne Tilfælde, hvor Contractsbestemmelsen er fremkaldt ved et udtrykkeligt Contractsfriheden bindende Paa-læg fra Statens Side.

Ved § 2, 3 har Udvalget formeent at burde, til Bequemmelighed for Interessenterne, tilføie en Bestemmelse, hvorved mulige Regres-

søgsmaal mod Foreningen lettes, idet det paa-lægges Foreningen for hvert Amt, hvori den har Interessenter, at opgive en der bosiddende Mand, mod hvem som Foreningens Repræsentant slikt Søgmaal kan anlægges.

Ved § 4 a foreslaaer Udvalget en Omredaction, for tydeligere at betegne hvad der angaaer Foreningens Medlemmers Erstatningspligt til Skadelidte eller Andre som have Forbringer paa Foreningen, og hvad der angaaer Maaden, hvorpaa Rigningen foretages paa de enkelte Medlemmer til Udredelse af slige Forbringer.

§ 4 c har Udvalget bragt i Overensstemmelse med de forandrede Bestemmelser i § 2, 2.

Den Mening har ogsaa vundet Overhaand i Udvalget, som gaaer ud paa, at der burde fordres anmeldt til Optagelse i Foreningen, et Forsikringsbeløb af en ikke for ubetydelig Størrelse, inden Staten burde tilstaae Begunstigelser. Udvalget, der har vallet mellem 500,000 Rd. som er den Sum, der fordres for Dpretelsen af Creditforeninger, og 1 Million Rd. som Minimum for det anmeldte Beløb, har meent, at burde fastholde den sidstnævnte Sum, dog saaledes, at en saadan Forening ikke burde miste Begunstigelserne, medmindre Regnskabet udviste, at den i Regnskabsaaret virkelig bidragende Sum var sunken ned under 800,000 Rd. Udvalget anser det ligeledes for at være i det Offentliges Interesse, at Politivirigheden i forekommende Tilfælde kan have en let Afgang til at erholde Dplysninger fra slige Foreninger om vedkommende Interessenters Forsikringsforhold, og foreslaaer i de nævnte Henseender nye Bestemmelser optagne i § 4.

Et Mindretal (Bregendahl) formener derhos, at det, uagtet den Sikkerhed, som Interessenternes solidariske Ansvarlighed giver for, at Foreningen kan opfylde sine Forpligtelser, dog maa ansees rigtigt, at det stilles som en Be-